

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 256
din 19.06.2024

Dosar nr.: 475/2023
Petiția nr.: 5611/25.07.2023
Petent: ...
Reclamat: -

Obiect: Petentul, cadru militar în rezervă, solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, intervenția pentru înlăturarea consecințelor presupus discriminatorii, cauzate de intrarea în vigoare și producerea efectelor mai multor ordonanțe de urgență ce reglementează salarizarea unor categorii de personal din sectorul bugetar, salarii în baza cărora i s-a calculat ulterior cuantumul pensiei de vârstă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. ...

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. -

II. Citarea părților

3. Prin adresa nr. 5611/04.09.2024 transmisă petentului, a fost invocată din oficiu excepția de vădită necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării întrucât, în calitatea sa de autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modul de reglementare de către legiuitor a unor aspecte ce țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane sau cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

4. Totodată, petentului i-a fost comunicat ca în termen de 20 de zile de la primirea adresei de comunicare, sa-și formuleze în scris punctul de vedere.

5. Petentul, nu a transmis punctul de vedere solicitat.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul este cadru militar în rezervă, beneficiar al drepturilor de pensie militară de stat, acesta reclamă că, adoptarea și implementarea unor instrumente legislative care aveau rolul de a fi corective, în speță mai multe ordonanțe de urgență privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, au dus la stabilirea unor drepturi de pensie diferite și inegale și implicit la discriminarea unui număr foarte mare de cadre militare care anterior, s-au pensionat.

Sușținerile părții reclamate

7. -

IV. Cadrul legal aplicabil

8. O.G 137/2000 privind prevenirea si sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Art. 2 alin. 1: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 20. (1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

(6) Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(9) Hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Ordinul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării 27 din 7 februarie 2024 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial 120 din 12 februarie 2024

Articolul 29 Șeful structurii asistență Colegiu director, prin consilierii/consilierii juridici desemnați în acest sens, precum și membrii Colegiului director pot invoca din oficiu excepția de vădită necompetență când constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 30 Excepția de necompetență poate fi invocată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 31.

Articolul 31 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea părților pentru respectarea principiului contradictorialității.

(2) În situații excepționale, vădita necompetență se pune în dezbatere, în scris, petentului, însă fără a acorda un termen de citare dacă nu este posibilă prezentarea părților, dar cu posibilitatea depunerii de către petent a unui punct de vedere în termen de 10 zile.

Articolul 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.

V. Motive de drept și de fapt

9. În analiza petiției, Colegiul director al CNCD constată că petentul solicită înlăturarea consecințelor presupus discriminatorii cauzate de intrarea în vigoare și producerea efectelor a mai multor ordonanțe de urgență ce reglementează salarizarea unor categorii de personal din sectorul bugetar, în baza cărora petentului i s-a calculat cuantumul pensiei de serviciu.

10. Petentul consideră că aplicarea anumitor dispoziții din ordonanțele invocate de acesta în cuprinsul petiției au dus în practică, la apariția unor „spețe discriminatorii”, afectându-i drepturile salariale și ca o consecință și cuantumul pensiei de serviciu.

11. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția văditei necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu conform prevederilor din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**.

12. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

13. Actul de soluționare al unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială, în speță C.N.C.D., iar actul **per se**, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

14. De asemenea, în analiza cauzei, Colegiul director se raportează și la Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008, care a reținut că: *”prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”*.

15. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat prin decizia mai sus-amintită că, în măsura în care s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate.

16. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

17. Astfel procedând, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în atribuțiile

legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 din Constituția României, care face referire la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

18. Ori, așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

19. Prin urmare, Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

20. Având în vedere cele mai sus arătate, Colegiul director constată faptul că admiterea excepției necompetenței Consiliului face de prisos analizarea fondului petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi a membrilor prezenți la ședință.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de vădită necompetență materială invocată din oficiu conform art. 29-32 din Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor, coroborată cu dispozițiile OG 137/2000, în raport cu obiectul petiției astfel cum este formulat;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN– Membru

Redactată și motivată: SN

Data redactării: 20.06.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.